

Sygn. akt V CZ 65/07

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lipca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Żyznowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Zbigniew Strus

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa J.K. i M. K.

przeciwko B. Z. i A. K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 lipca 2007 r.,

zażalenia pozwanych na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 26 stycznia 2007 r.,

**oddala zażalenie i zasądza solidarnie od pozwanych B. Z. i A. K.
na rzecz strony powodowej 1800 zł (jeden tysiąc osiemset
złoty) kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił apelację pozwanych B. Z. i A. K. po ustaleniu, że skarżący zostali w toku postępowania pierwszoinstancyjnego zwolnieni w całości od kosztów sądowych (k – 74). Wnoszący apelację pełnomocnik pozwanych – adwokat nie uiścił opłaty podstawowej określonej w art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.). Opłata ta jest opłatą w wysokości stałej w rozumieniu art. 130² § 3 k.p.c.

W złożonym zażaleniu pozwani B. Z. i A. K. zarzucili naruszenie powołanego art. 149 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych przez błędną jego wykładnię i przyjęciu, że przepisy tej ustawy mają zastosowanie w rozpoznawanej sprawie w zakresie żądania opłaty podstawowej. Nadto skarżący zarzucili naruszenie art. 130² § 3 k.p.c. przez przyjęcie, że zachodzą przesłanki odrzucenia apelacji z uwagi na nieuiszczenie przewidzianego ustawą – jak to określono „wpisu opłaty podstawowej.”

Skarżący wnosili o zmianę zaskarżonego postanowienia w całości poprzez przyjęcie apelacji oraz jej rozpoznanie.

Powodowie J. K. i M. K. wnosili o oddalenie zażalenia z zasądzeniem kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 149 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, w sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się, do czasu zakończenia postępowania w danej instancji, dotychczasowe przepisy o kosztach sądowych. Ustalone i jednolite jest orzecznictwo Sądu Najwyższego stwierdzające, że zakończenie postępowania w danej instancji – w rozumieniu art. 149 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) – następuje z chwilą wydania orzeczenia kończącego postępowanie w tej instancji (por. uchwałę z dnia 24 stycznia 2007 r., III CZP 124/06 i powołane w jej uzasadnieniu dalsze orzecznictwo). Opozycja przeciwko tej linii orzecznictwa nie jest wystarczająca do uwzględnienia zażalenia zwłaszcza, że

przytoczona w uzasadnieniu zażalenia argumentacja w swojej treści nie podważa przeciwstawnych treści i przesłanek leżących u podstaw przywołanego stanowiska w orzecznictwie sądowym a rozmija się z przytoczoną argumentacją w uzasadnieniu uchwały Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2007 r., III CZP 124/06.

Wyrok Sądu Okręgowego utrzymujący w całości nakaz zapłaty wydany został dnia 11 lipca 2006 r. Obowiązujący wówczas art. 14 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych stanowił, że opłatę podstawową pobiera się także od podlegającej opłacie pism, o których mowa w art. 3 ust. 2 wnoszonych przez stronę zwolnioną od kosztów sądowych przez sąd, chyba że ustawa stanowi inaczej. W ustalonych i bezspornych okolicznościach tej sprawy zastosowanie przez Sąd drugiej instancji art. 130² § 3 w zw. z art. 373 k.p.c. nie może być skutecznie zakwestionowane. Dlatego zażalenie podlega oddaleniu (art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.) z zasądzeniem żądanych przez stronę powodową kosztów postępowania zażaleniowego (art. 394¹ § 3, 398²¹ w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. oraz art. 108 zdanie pierwsze a także 98 § 1 i 3, 99 k.p.c.).